

Warszawa, 21 października 2024 r.

**GŁÓWNY INSPEKTOR
NADZORU BUDOWLANEGO**

**DOR.7200.45.2024.JSK
DON.7200.140.2019**

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania Administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz. 572, dalej jako: k.p.a.),

**umarzam w całości postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności
decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru
Budowlanego z 29 maja 2019 r., znak: WINB-WOA.7721.135.2019.AK.**

Uzasadnienie

Śląski WINB decyzją z 29 maja 2019 r., znak: WINB-WOA.7721.135.2019.AK utrzymał w mocy decyzję PINB w Raciborzu z 13 marca 2019 r., nr 18/19, znak: PINB.7500.D.2.35.15, którą zobowiązano P4 sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie do rozbiórki wolnostojącej wieży wraz z instalacją telekomunikacyjną na działce nr 939/7 w Rudach przy ul. Cegielskiej.

Podaniem z [REDAKTOWANE], reprezentowana przez [REDAKTOWANE], wystąpiła z wnioskiem o stwierdzenie nieważności decyzji organu wojewódzkiego z 29 maja 2019 r.

Pismem GUNB z 6 grudnia 2019 r., znak: DON.7200.140.2019.SZG, zawiadomiono strony o wszczęciu postępowania, na wniosek [REDAKTOWANE], w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji organu wojewódzkiego z 29 maja 2019 r.

Postanowieniem z 6 grudnia 2019 r., znak: DON.7200.140.2019.SZG, GINB zawiesił z urzędu postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Śląskiego WINB z 29 maja 2019 r. – do czasu prawomocnego zakończenia postępowania sądownoadministracyjnego w sprawie skargi na to rozstrzygnięcie.

WSA w Gliwicach wyrokiem z 21 stycznia 2021 r., sygn. akt II SA/GI 1081/19, oddalił skargę na decyzję Śląskiego WINB z 29 maja 2019 r.

NSA wyrokiem z 8 lutego 2024 r., sygn. akt II OSK 1206/21, oddalił skargę od wyroku WSA w Gliwicach z 21 stycznia 2021 r.

Wobec prawomocnego zakończenia postępowania sądownoadministracyjnego, GINB, działając w trybie art. 97 § 2 k.p.a., postanowieniem z 29 sierpnia 2024 r., znak: DOR.7200.45.2024.JSK, DON.7200.140.2019, podjął z urzędu postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności ww. decyzji.

Po rozpatrzeniu złożonego wniosku oraz dokonaniu analizy akt sprawy, należy stwierdzić co następuje.

Po wydaniu przez sąd administracyjny prawomocnego wyroku oddalającego skargę na decyzję administracyjną niedopuszczalne jest prowadzenie przez organy administracji postępowania w przedmiocie stwierdzenia nieważności tejże decyzji i podważanie ustaleń dokonanych przez Sąd.

Stosownie do treści art. 170 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r., poz. 935, dalej jako: p.p.s.a.), orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał lecz również inne sądy i inne organy państwowe, a w przypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby.

Zgodnie z uchwałą NSA z 7 grudnia 2009 r., sygn. akt I OPS 6/09, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji, od której skargę oddalono prawomocnym wyrokiem sądu administracyjnego, powinno zostać załatwione przez wydanie decyzji o odmowie wszczęcia postępowania wówczas, gdy w rezultacie wstępnego badania zawartości żądania, organ administracji publicznej ustali wystąpienie – z uwagi na wydany uprzednio wyrok Sądu – przeszkody przedmiotowej czyniącej jego rozpoznanie niedopuszczalnym.

Ponadto w ww. uchwale NSA wskazał również, że w razie oddalenia skargi prawomocnym wyrokiem, ustalenie, czy żądanie strony stwierdzenia nieważności decyzji poddanej ocenie sądu powinno zostać załatwione przez organ administracji publicznej rozstrzygnięciem w związku z art. 156 § 1 k.p.a., czy też decyzją o odmowie wszczęcia postępowania (aktualnie postanowieniem zgodnie z art. 61a § 1 k.p.a.), wymaga zbadania co było przedmiotem rozstrzygnięcia. Niezbędne jest zatem stwierdzenie, czy oddalenie skargi nastąpiło w wyniku rozważenia przez sąd administracyjny także okoliczności odpowiadających wskazanym w żądaniu stwierdzenia nieważności decyzji przesłankom kwalifikującym do jej wzruszenia (art. 156 § 1 k.p.a.). Jeśli tak, wydany wyrok zamknie organowi administracji drogę do uruchomienia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji, gdyż wniesione żądanie wkraczałoby w zakres oceny objętej powagą rzeczy osądzonej (materii prawnej, co do której wiążąco wypowiedział się sąd formułując zwrot stosunkowy o zgodności z prawem zakwestionowanej decyzji).

W ocenie GINB, nie ma możliwości, aby przywołane przez stronę skarżącą zarzuty dotyczące decyzji organu wojewódzkiego z 29 maja 2019 r., znalazły się poza zakresem kontroli sądowej w sprawach o sygn. akt II SA/GI 1081/19 i II OSK 1206/21, z uwagi np. na uwarunkowany względami obiektywnymi brak wiedzy sądu o okolicznościach sprawy istotnych dla wyniku postępowania. WSA w Gliwicach oraz NSA, oddalając skargę, dysponowały materiałem dowodowym sprawy, na podstawie którego dokonały oceny zgodności z prawem zaskarżonej decyzji.

We wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji Śląskiego WINB z 29 maja 2019 r. podniesiono naruszenie następujących przepisów: *art. 156 § 1 pkt 2) k.p.a. w zw. z art. 6 k.p.a. w zw. z art. 51 ust. 1) ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku Prawo budowlane (tj. Dz.U. z 2018 roku, poz. 1202 ze zm.) (...) w zw. z § 34 pkt 7) uchwały nr M/279/2017 Rady Miejskiej w Kuźni Raciborskiej z dnia 11 maja 2017 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sołectw Rudy i Ruda Kozielska - Etap I (Dz.Urz. Woj. Śląsk.2017.3139 z dnia 2017.05.16) (...) a także § 4 ust. 1 pkt 8) oraz 12) poprzez przyjęcie, iż wbrew literalnej treści ww. przepisu mpzp, że ograniczenie wysokości „nowej zabudowy” dotyczy również obiektów istniejących w momencie wejście w życie zapisów planu miejscowego, a tym samym uznanie,*

że inwestycja P4 jest niezgodna z ww. zapisem planu miejscowego i winna podlegać rozbiórce.

W uzasadnieniu prawomocnego wyroku z 21 stycznia 2021 r., WSA w Gliwicach odniósł się zaś m.in. do: kwestii naruszenia przez zaskarżone rozstrzygnięcie § 34 pkt 7 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z uwagi na nieprawidłową wykładnię, a w następstwie błędne zastosowanie jego przepisów i uznanie, że inwestycja jest sprzeczna, podczas gdy nie narusza ona wymienionych zapisów, i żaden przepis nie formułuje zakazu istnienia stacji bazowej o istniejących parametrach; naruszenia art. 51 ust. 1 pkt 1 Prawa budowlanego poprzez błędną wykładnię, a w konsekwencji nieprawidłowe zastosowanie tej normy skutkujące wydaniem nakazu rozbiórki wieży wraz z jej elementami stanowiącymi stację bazową telefonii komórkowej, w sytuacji gdy inwestycja nie jest sprzeczna z treścią planu; art. 6 k.p.a. poprzez niedziałanie organu pierwszej instancji w granicach i w formach wskazanych przez prawo. Sąd wskazał, że stacja ta narusza postanowienia § 34 pkt 7 obecnego planu. (...) Przedmiotowa stacja bazowa - RAC 2011_A to wieża stalowa kratowa o łącznej wysokości 49,95m (...). Nie spełnia zatem wymogu wysokości nie większej niż 25m. Wprawdzie w przywołanym przepisie wskazuje się, że powyższe ograniczenie odnosi się do „nowej zabudowy”, a zdaniem strony skarżącej przedmiotowa wieża taka nie jest, gdyż została posadowiona przed datą wejścia w życie obecnie obowiązującego planu, ale takiej argumentacji skarżącej nie można zaakceptować. Takie argumentowanie może być zastosowane jedynie do zabudowy legalnej. Taką zabudową nie jest zaś sporna stacja bazowa. Nie można zatem legalizować samowoli budowlanej powołując się na przepis dotyczący legalnej zabudowy. (...) w związku z tym zgodnie z art. 51 ust. 1 pkt 1 organy zasadnie orzekły o jej rozbiórce wobec braku możliwości jej zalegalizowania.

Z kolei NSA w wyroku z 8 lutego 2024 r. orzekł m.in. w kwestii dotyczącej naruszenia § 4 ust. 1 pkt 8) oraz 12) miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poprzez nieuwzględnienie ich treści przy wykładni zapisów planu a tym samym przyjęcie wbrew literalnej treści ww. przepisu mpzp, że ograniczenie wysokości „nowej zabudowy” dotyczy również obiektu istniejącego w momencie wejścia w życie zapisów planu miejscowego, a tym samym uznanie, że inwestycja P4 jest niezgodna z ww. zapisem planu miejscowego i winna podlegać rozbiórce. NSA podzielił stanowisko Sądu I instancji, że powyższą regulację można stosować jedynie do zabudowy legalnej. Wobec tego z dobrodziejstwa tego przepisu nie będą mogły skorzystać podmioty (...) które posiadały co prawda decyzje pozytywne jednak zostały one uchylone przez sąd administracyjny jako niezgodne z prawem, co też miało miejsce w niniejszej sprawie. (...) Nowy plan nie przewidywał zatem na tym terenie powstania stacji bazowych telefonii komórkowych.

Zatem należy stwierdzić, że Sądy, wydając wiążące w sprawie wyroki z 21 stycznia 2021 r., sygn. akt II SA/GI 1081/19 i z 8 lutego 2024 r., sygn. akt II OSK 1206/21, poddały analizie wszystkie kwestie, które zawarto we wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji Śląskiego WINB z 29 maja 2019 r.

Dodatkowo należy zauważyć, że jeśli przyczyny nieważności nie występowały w chwili wydania decyzji, to nie powstaną one również po jej wydaniu, a więc wszystkie mogą być ujawnione w postępowaniu przed sądem administracyjnym. Zatem po wydaniu przez sąd administracyjny wyroku oddalającego skargę na decyzję administracyjną, niedopuszczalne jest prowadzenie przez organy administracji publicznej postępowania w przedmiocie stwierdzenia nieważności tejże decyzji.

W takim przypadku należy więc odmówić wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności, natomiast wszczęte postępowanie należy umorzyć.

Stosownie do art. 105 § 1 k.p.a., gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części.

Zgodnie z wyrażonym w doktrynie i orzecznictwie sądowoadministracyjnym poglądem, z bezprzedmiotowością postępowania mamy do czynienia wówczas, gdy brak jest podstaw prawnych do merytorycznego rozstrzygnięcia danej sprawy w ogóle, bądź nie ma podstaw do jej rozpoznania w drodze postępowania administracyjnego.

W związku z wyrokiem WSA w Gliwicach z 21 stycznia 2021 r., sygn. akt II SA/GI 1081/19, oddalającym skargę na decyzję Śląskiego WINB z 29 maja 2019 r., znak: WINB-WOA.7721.135.2019.AK, oraz z wyrokiem NSA z 8 lutego 2024 r., sygn. akt II OSK 1206/21, oddalającym skargę kasacyjną od powyższego orzeczenia Sądu I instancji, brak jest podstaw do merytorycznego rozpoznania sprawy z wniosku strony skarżącej. Zatem postępowanie wszczęte z jej wniosku w sprawie stwierdzenia nieważności ww. decyzji należy umorzyć jako bezprzedmiotowe.

Biorąc pod uwagę powyższe, orzeczono jak w sentencji.

1. Strona niezadowolona z niniejszej decyzji może zwrócić się do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.
2. Strona, która nie chce skorzystać z prawa złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść na niniejszą decyzję skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego. Wpis od skargi wynosi 200 zł. Strona może złożyć do Sądu wnioski o przyznanie prawa pomocy obejmującego m. in. zwolnienie od kosztów sądowych.
3. Strona może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Oświadczenie w tym przedmiocie należy wnieść do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego w trakcie biegu terminu na wniesienie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Z dniem doręczenia Głównemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ostatnią ze stron postępowania decyzja stanie się ostateczna i prawomocna, co oznacza, że nie będzie względem niej przysługiwał środek zaskarżenia w postaci odwołania, wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy lub skargi do sądu administracyjnego.

Z upoważnienia
GŁÓWNEGO INSPEKTORA NADZORU BUDOWLANEGO
ZASTĘPCA DYREKTORA DEPARTAMENTU ORZECZNICTWA

Piotr Centkowski
(dokument podpisany elektronicznie)

Otrzymują:

1. strony postępowania – w drodze obwieszczenia
2. aa

Do wiadomości:

1. PINB w Raciborzu, ul. Klasztorna 6, 47-400 Racibórz
2. Śląski WINB, ul. Powstańców 41a, 40-024 Katowice
3. Starosta Raciborski, plac Okrzei 4, 47-400 Racibórz
4. Sekretariat DOR
5. a.a.

